

danske folkestyre bygger på, og derfor må vi på det kraftigste tage afstand fra den slags udtalelser.

Søren Krarup (DF):

Det er klart, at det, jeg siger, ikke er en, om man så må sige kriminalisering af personer, men en påpegning af en sammenhæng, man ikke kan ophæve ved hjælp af, jeg er lige ved at sige ord.

Jeg så også, at præsident Bush efter 11. september havde kaldt islam for en fredens religion, og det siger jo sig selv, at det ikke holder. En religion, der har jihad – det betyder hellig krig – som sin konsekvens, er ikke en fredens religion. Og derfor er det, jeg vil spørge statsministeren, om der dog ikke er grund til at overveje situationen, nu hvor vi ser landet fyldt op med muslimer, der altså netop dyrker hellig krig som den højeste pligt. Problematiserer det i det hele taget ikke alt, hvad der er sket i Danmark siden 1983, den indvandrerpolitik, der netop har gjort muslimer med deres religion, som har dette som konsekvensen, så synlige i Danmark?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er vel i virkeligheden to dimensioner i det, hr. Søren Krarup her spørger om. For det første er der det rent lovgivningsmæssige, og der tror jeg, vi må fastholde, at i et folkestyre er der jo også ret til at have synspunkter, som vi hver især måtte føle er tåbelige. Så længe de holder sig inden for ytringsfrihedens og grundlovens rammer, så er der ikke grundlag for at retsforfølge mennesker, selv om de måtte udtrykke synspunkter, vi måtte være uenige i. Det er det lovgivningsmæssige.

Så er der den anden dimension af hr. Søren Krarups spørgsmål. Det er det holdningsmæssige. Og der er jeg da enig med hr. Søren Krarup i, at der i allerhøjeste grad er behov for agtpågivenhed over for enhver tendens i det danske samfund til at undergrave de grundlæggende principper, som folkestyret bygger på. Og jeg ser absolut tendenser i den type udtalelser, som imamen her er kommet med, som er krænkende for de grundprincipper, som det danske folkestyre bygger på, og de må mødes med klare holdninger fra dansk side.

Jesper Langballe (DF):

I sit første svar til hr. Søren Krarup sagde statsministeren, at hvis man vil opholde sig her i landet, så må man også følge landets love. Det er jo et udsagn, som indebærer en ren praktisk konse-

kvens. Jeg vil derfor spørge statsministeren: Hvad bliver konsekvensen?

Kl. 13.35

En regering skal jo ikke kendes på sine ord, men først og fremmest på ordenes konsekvenser, på handlingerne. Når man opfordrer til noget, som er decideret grundlovsstridigt, så har man gjort noget kriminelt og kan dømmes ved domstolene. Foreninger, som opfordrer til noget ulovligt, kan dømmes og opløses.

Jeg vil spørge statsministeren: Hvad er det egentlig for en nation, som finder sig i, at en imam frit står og oppiser til hellig krig i Danmark, uden at man kan tage sådan en mand ved hoved og bagdel og smide ham ud?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Uanset hvor meget afstand jeg må tage fra de udtalelser, som imamen er kommet med, og jeg tager ganske kraftig afstand fra dem, så har jeg ikke noget grundlag for at sige, at de udtalelser, som imamen er kommet med, strider mod grundloven eller anden lovgivning. Og i en retstat må det altså være således, at der skal være sket en krænkelse af loven, før der kan finde en retsforfølgning sted.

Naser Khader (RV):

Jeg har stillet spørgsmål til udenrigsministeren, men jeg vil gerne lige kommentere diskussionen her.

Jeg er glad for, at statsministeren tog afstand fra hr. Søren Krarups holdning i forhold til islam som en religion, der opmuntrer til vold og terror. Jeg synes, det er vigtigt, at statsministeren understregede, at det kun er dele af de folk, der dyrker islam, der har de der holdninger.

Men jeg vil gerne lige spørge statsministeren: Hvordan kan statsministeren tolerere at være støttet af et parti, der har sådan nogle intolerante holdninger i forhold til en hel religion og en hel befolkningsgruppe?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Spørgsmålet om regeringens parlamentariske grundlag skal bedømmes på et væsentligt bredere grundlag end på enkeltspørgsmål, der måtte komme op mellem år og dag. Sådan har det været i det danske folkestyre i mange år. Vi har mindretalsregeringer, der baserer sig på partier, hvor man deler nogle grundlæggende holdninger, men ikke nødvendigvis er enig på alle enkeltpunkter.